

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11EK/460/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119251379
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Timko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119251379.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekučného konania oprávneného: AuTOY, spol. s r. o., so sídlom Česká 15, 831 03 Bratislava, IČO: 36 320 927, právne zast.: AS Legal s. r. o., so sídlom Hlučínska 1/11, 831 03 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 36 857 688, proti povinnému: Národná diaľničná spoločnosť, a. s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, právne zast: GARAJ & Partners s. r. o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, o vymoženie 77621 Eur s prísl., vedené súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Ághom, so sídlom Exekútorského úradu Jaskový rad 79, 831 01 Bratislava, IČO: 31 769 624 pod sp. zn. 1EX 119/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takt

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a .
- II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a .
- III. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.03.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 77621 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 25Cb/95/2012, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 21.1.2019; Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2018, sp. zn. 1Cob/173/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2019 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu, vydal dňa 30.04.2019 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ladislava Ágha, so sídlom Exekútorského úradu Jaskový rad 79, 831 01 Bratislava, IČO: 31 769 624 (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 1EX 119/19.
3. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 03.05.2019.
4. Následne dňa 17.05.2019 povinný v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote poverenému súdnemu exekútorovi doručil návrh na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor dňa 25.05.2019 tento návrh povinného na zastavenie exekúcie postúpil súdu na rozhodnutie.
5. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza viaceré skutočnosti. Povinný uvádza, že v danom prípade došlo k zániku vymáhaného nároku na základe jednostranného zápočtu vzájomných pohľadávok povinného voči oprávnenému zo dňa 07.02.2019. K zániku pohľadávok oprávneného vymáhaných v exekúcii došlo v súlade s platnou právnou úpravou v čase po vzniku exekučného titulu a pred začatím exekúcie. K stretu pohľadávok spôsobilých na započítanie a k zániku vymáhaného nároku oprávneného došlo dňa 06.02.2019. Predmetom započítania bola splatná pohľadávka povinného voči oprávnenému titulom vydania bezdôvodného obohatenia v jej časti vo výške 153 467,55 Eur oproti pohľadávke oprávneného priznanej exekučným titulom v celej jej výške v sume 153 467,55 Eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 77 621 Eur a úrokov z omeškania vo výške 75 846,55 Eur podľa vyčíslenia k 06.02.2019. Vymáhaný nárok oprávneného v exekúcii tak v časti týkajúcej sa istiny a úrokov z omeškania v celkovej výške 153 467,55 Eur zanikol ešte v čase pred začatím exekúcie k

06.02.2019 a v ostatnej uplatnenej časti , v podobe úrokov z omeškania za obdobie po 06.02.2019 vymáhaný nárok neexistuje, (nakoľko počnúc od 07.02.2019 povinný nebol v omeškanií so zaplatením pohľadávky oprávnenému, ktorá zanikla na základe zápočtu k 06.02.2019). Pohľadávka povinného, ktorá bola predmetom započítania, vznikla ako pohľadávka titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to v súvislosti s iným vzájomným sporom oprávneného a povinného, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/136/2013. Dňa 23.02.2015 vydal Okresný súd Bratislava III čiastočný rozsudok, sp. zn. 25Cb/136/2013, na základe ktorého zaviazal povinného k povinnosti zaplatiť oprávnenému v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku istinu vo výške 643 048,39 Eur, spolu s príslušnými úrokmi z omeškania. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala NDS v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v rámci ktorého žiadala uznať námietku započítania pohľadávok vykonanú NDS v rámci procesnej obrany proti žalobe za účinnú (v čoho dôsledku by pohľadávky priznané AuTOY v rozsudku v celom rozsahu zanikli. Krajský súd v Bratislave o podanom odvolaní žiadnym spôsobom meritórne nerozhodol, svojim neformálnym oznámením zo dňa 29.09.2016 označený ako „Vrátenie spisu“, odvolací súd len oznámil súdu prvej inštancie, že odvolanie NDS posúdil podľa jeho obsahu ako návrh na opravu rozsudku, pričom spis vrátil súdu prvej inštancie s pokynom na rozhodnutie o podanom návrhu na opravu rozsudku. Súd riadiac sa pokynom odvolacieho súdu uznesením zo dňa 25.11.2016, sp. zn. 25Cb/136/2013 rozhodol tak, že návrh NDS zo dňa 02.04.2015, na opravu rozsudku zamietol.

6. Povinný ďalej uvádza, že následne AuTOY na podklade napadnutého rozsudku v procesnom postavení oprávneného iniciovali proti NDS, ako povinnému exekučné konanie vedené na exekútorskom úrade JUDr. Borisa Sobolovského pod sp. zn. EX 111358/2016, 15Er/3178/2016. Dňa 20.12.2016 bolo v rámci exekučného konania vydané upovedomenie o začatí exekúcie. Podaním zo dňa 29.12.2016 NDS podala námietky proti exekúcii v rámci ktorých namietala nespôsobilosť rozsudku ako exekučného titulu z dôvodu, že rozsudok nie je vykonateľný, keďže o podanom odvolaní proti rozsudku odvolací súd riadne nerozhodol. Námietky proti exekúcii boli zamietnuté Uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 31.01.2017, č. k. 15Er/3178/2016. Následne bola v exekučnom konaní vymožená pohľadávka vrátane jej príslušenstva v celkovej výške 1 150 010,66 Eur. Na základe podaných sťažností NDS na Ústavný súd Slovenskej republiky, súd konštatoval porušenie základných práv a slobôd na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie postupom a rozhodnutiami odvolacieho súdu, súdu prvej inštancie a exekučného súdu. Následne exekučný súd vydal uznesenie, ktorým námietkam NDS vyhovel. Doposiaľ uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko oprávnený podal odvolanie. Rozsudok, na základe ktorého bola v exekučnom konaní vymožená suma 1 110 057,96 Eur, je nespôsobilým exekučným titulom. Vedenie exekučného konania na podklade takéhoto rozhodnutia ústavný súd považoval za nezákonné. Peňažné plnenie, ktoré AuTOY získala na úkor NDS v nezákonne vedenom exekučnom konaní predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je AuTOY povinný NDS v zmysle platnej právnej úpravy vydať. AuTOY bezdôvodné obohatenie NDS nevydala ani na základe predchádzajúcej písomnej výzvy NDS na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 18.01.2019, ktorú prevzali 21.01.2019. NDS určila AuTOY primeranú lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v trvaní 15 dní odo dňa doručenia predžalobnej výzvy, ktorá uplynula dňa 05.02.2019. Dňa 06.02.2019 sa pohľadávka povinného voči oprávnenému stala splatnou. V dôsledku existencie vzájomných pohľadávok NDS na základe jednostranného zápočtu zo dňa 07.02.2019 v súlade s ustanovením § 580 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka započítala svoje pohľadávky titulom vydania bezdôvodného obohatenia v časti vo výške 153 467,55 Eur oproti pohľadávke oprávneného priznanej exekučným titulom v celej jej výške 153 467,55 Eur. Na základe uskutočneného zápočtu započítavané pohľadávky oprávneného a povinného zanikli v rozsahu, v akom sa vzájomne kryli, a to okamihom, kedy sa tieto pohľadávky spôsobilé na započítanie stretli, t. j. dňom 06.02.2019. Vymáhaný nárok oprávneného v časti týkajúcej sa istiny a úrokov z omeškania zanikol ešte v čase pred začatím exekúcie a v ostatnej časti, v podobe úrokov z omeškania od 06.02.2019 neexistuje. Na záver povinný uviedol, že k zániku pohľadávok oprávneného vymáhaných v exekúcii proti povinnému došlo v súlade s platnou právnou úpravou v čase po vzniku exekučného titulu a pred začatím exekúcie. Exekučný titul - rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2018 bol povinnému doručený dňa 17.01.2019, povinný tak zrealizoval zápočet po vzniku exekučného titulu. Zároveň povinný započítanie uskutočnil pred začatím exekúcie. Z týchto dôvodov sa tak na tento zápočet nevzťahuje zákaz započítania uvedený v ustanovení § 61e Exekučného poriadku. Povinný navrhol zastavenie exekúcie z dôvodu zániku vymáhaného nároku.

7. Oprávnený k návrhu povinného uviedol, že samotné zrušenie exekučného titulu nezakladá bez ďalšieho nárok povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko samotný nárok oprávneného je založený na hmotnom práve a rovnako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia povinného musí byť založený na hmotnom práve. Oprávnený ďalej uviedol, že procesný dôsledok vydania nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 755/2017-89 zo dňa 07.08.2018 ku dnešnému dňu prebieha medzi

oprávneným a povinným súdny spor vo fáze odvolacieho konania, ktorého predmetom je posúdenie nároku oprávneného. K tomu, aby bolo možné bez pochybností prijať právny záver, že plnenie poskytnuté povinným oprávnenému na základe exekučného titulu, ktorý neskôr stratil právoplatnosť a vykonateľnosť na základe zrušeného exekučného titulu je možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie, bude potrebné vyčakať na konečné rozhodnutie vo vyššie uvedenom súdnom konaní. Oprávnený ďalej uviedol, že aj sám povinný uznal, že až v samotnom základnom konaní sa môže s úplnou určitosťou preukázať, či vzniklo alebo nevzniklo na strane oprávneného bezdôvodné obohatenie a či povinnému vznikol alebo nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda či bolo vôbec započítanie pohľadávky povinného a vymáhaného nároku platné a v súlade so zákonom. Oprávnený uvádza, že ak by exekučný súd zastavil exekúciu z dôvodu, že došlo k platnému započítaniu pohľadávky povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia na vymáhaný nárok oprávneného, musel by sám vykonať dokazovanie v rozsahu, ktoré je nevyhnutné k posúdeniu nároku oprávneného podľa hmotného práva teda v rozsahu akom sú povinné vykonať súdy v základnom konaní. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že nárok na náhradu peňažnej čiastky, ktorý povinný kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie je stále priznaný neprávoplatným rozsudkom.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

12. Podľa § 580 zákona č. 40/1694 Zb (ďalej len „občiansky zákonník“), ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

13. Podľa § 581 ods. 1 až 4 občianskeho zákonníka, započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia, Započítat nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítat pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná, Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnat' aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2., Započítanie proti pohľadávkam na výživné upravuje Zákon o rodine.

14. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhatelnosti bránia.

15. Súd zároveň dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto súd sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

16. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 25Cb/95/2012, ktorým súd zaviazal povinného zaplatiť sumu 77 621 Eur spolu s 0,025% úrokom z omeškania za každý deň omeškania zo sumy 75 888 Eur od 25.05.2008 do zaplatenia, zo sumy 1733,09 od 14.06.2008. Zároveň má súd k dispozícii aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2018, sp. zn. 1Cob/173/2017, ktorým rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 25Cb/95/2012 bol potvrdený. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok.

17. Povinný vo svojom návrhu ako právne relevantnú skutočnosť a tiež ako dôvod zastavenia exekúcie uvádza, že došlo k jednostrannému zápočtu vzájomných pohľadávok medzi oprávneným a povinným. Tvrdí, že on ako povinný započítal pohľadávku oprávneného voči svojej pohľadávke (vydanie bezdôvodného obohatenia). Zároveň poukázal na to, že k tomuto započítaniu došlo po vydaní exekučného titulu a zároveň pred začatím exekučného konania. Zápočet nastal dňom 07.02.2019. Ako dôkaz svojich tvrdení povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil podanie označené ako „Jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok“ zo dňa 07.02.2019 spolu s doručenkou (08.02.2019). Súd v danom prípade konštatuje, že problematika započítania je upravená nielen v ust. § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka (lex generalis), ale aj v ustanovení § 61e Exekučného poriadku (lex specialis).

18. Súd v rámci svojho rozhodovania o návrhu na zastavenie povinného zohľadnil úpravu obsiahnutú v občianskom zákonníku aj v exekučnom poriadku. Súd po posúdení právnej úpravy má za to, že v danom prípade je potrebné aplikovať jeden z právnych princípov, a to lex specialis derogat legi generali (konkrétnejší zákon deroguje všeobecnejší zákon). V danom prípade bude mať teda prednosť špeciálnejšia úprava, ktorá je obsiahnutá v ustanoveniach Exekučného poriadku. Súd na tomto mieste poukazuje na právnu úpravu, ktorá je obsiahnutá v § 61e Exekučného poriadku, z ktorej vyplýva, že exekučný súd exekúciu nezastaví, ak po vzniku nastalo jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky povinného.

19. Námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne iba vtedy, ak započítava judikovanú pohľadávku (t. j. pohľadávku osvedčenú exekučným titulom). Exekučný súd v takomto prípade vyhodnotí, či sú skutkové a právne predpoklady na započítanie splnené, najmä či je jednostranné započítanie proti pohľadávke oprávneného prípustné. Ďalej exekučný súd vyhodnotí, či bol kompenzačný prejav (právny úkon povinného) doručený oprávnenému po vzniku exekučného titulu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky na jednostranné započítanie pohľadávok. Je to najmä z dôvodu, že v danom prípade povinný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by započítaval judikovanú pohľadávku. Povinný teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdení o započítaní pohľadávok. Vzhľadom na uvedené, súd na námietku jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky neprihliada.

20. K danej problematike súd uvádza aj to, že slovné spojenie „ po začatí exekúcie sa neprihliada na jednostranné započítanie“ je potrebné vykladať tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky, pričom je bez významu, či kompenzačný prejav nastal a bol doručený oprávnenému pred začatím exekúcie alebo po začatí exekúcie. Slová „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ sa vyložia tak, že „v exekučnom konaní sa neprihliadne“.

21. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 61e Exekučného poriadku nemá vplyv na platnosť kompenzačného prejavu. Z hľadiska hmotného práva je prípustné započítať nejudikovanú pohľadávku proti judikovanej. V prípade, ak takéto započítanie nastane, pohľadávka oprávneného síce de iure zanikne, avšak na jej zánik sa v exekučnom konaní neprihliadne. Ak oprávnený v exekučnom konaní vymôže takú pohľadávku, ktorá v rovine hmotného práva zanikla jednostranným započítaním, má povinný právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto právo uplatňuje povinný voči oprávnenému v zmysle platných právnych predpisov sporového konania.

22. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazných prostriedkov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnemu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

23. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

27. Súd z dôvodu, že povinný si neuplatnil trovy exekučného konania ako výdavky na zastupovanie v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie a v spojení so skutočnosťou, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu, nepriznal povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

28. Oprávnený si vo vyššie uvedenom vyjadrení neuplatnil trovy exekučného konania ako výdavky na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, a preto nepriznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania, tak ako je uvedené v III. výroku tohto uznesenia.